KORKU

magazin

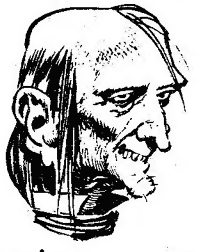

KORKUNUN KORKUSUZ OKUYUCULARI, GELİN SİZİNLE BİRAZ DA

RUHLAR ALEMİ

ÜSTÜNE KONUŞALIM...

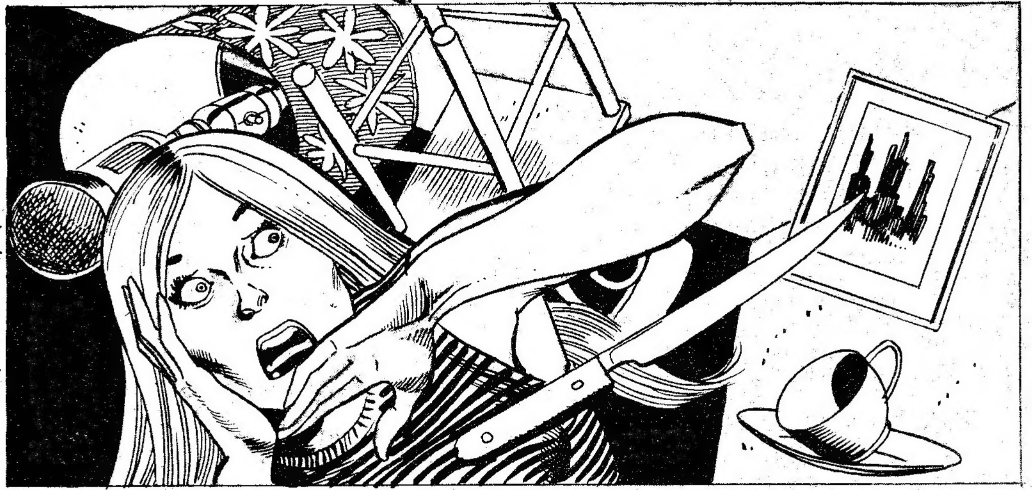

MUZİP RUHLAR..
BAZAN YARAMAZ RUHLAR YAŞADIĞIMIZ DÜNYADA BİR TAKIM MUZİPLİKLER YAPARAK ETRAFA KORKU SAÇMAKTADIR. PERİLİ DENİLEN EVLERDEKİ GÜRÜLTÜLER... BAZI EŞYALARIN YER DEĞİŞTİRMESİ HAVALANMASI GİBİ OLAYLARA RASTLANIR. ASLINDA BUNLAR PEK ZARARLI SAYILMAZLARSA DA HUZUR KAÇIRIRLAR!

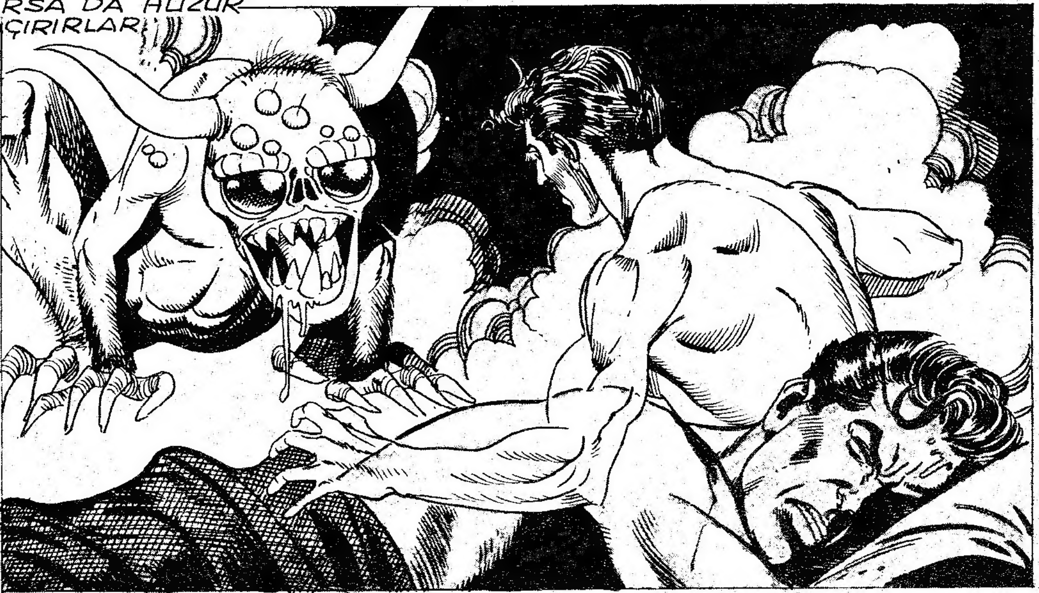

KÖTÜ RUHLAR..
İNSAN GÖVDESİNE YERLEŞEN KÖTÜ RUHLAR İSE DAHA ÇOK DEHŞET VERİCİ VE TEHLİKELİDİRLER. UYKULARDA ACAİP ŞEKİLLERDE RÜYALARINIZA GİRERLER. TÜRLÜ KÂBUSLARA SEBEP OLURLAR. BİR BAŞKA ÇEŞİT KÖTÜ RUHLAR DA İNSANIN ŞUURALTINI İŞGAL EDEREK ONU BİR TAKIM FENA İŞLERE DE SÜRÜKLERLER...

HAYALETLER..
RUHLAR BAZAN BİR GÖRÜNTÜ OLARAK DA ORTAYA ÇIKABİLİRLER. ÇOĞU ZAMAN ESKİDEN YAŞAMIŞ BİR İNSANIN RUHUNUN İNTİKAMINI ALMAK İÇİN DÜNYAYA TEKRAR DÖNDÜĞÜ İŞİTİLMİŞ OLAYLARDANDIR. RUHLARIN DÜNYADAKİ GÖRÜNTÜLERİNE HAYALET DENİR. HAYALETLER ÜSTÜNE BİR YIĞIN HİKAYE DİNLEMİŞSİNİZ-

BU DUYDUĞUNUZ SES KALBİNİZİN ATIŞI DEĞİL VOVODO DAVULUNUN SESİ……
ZOMBİlerin ESRARI
JAMAİKA'DAN BAHSEDİLDİĞİ ZAMAN İNSANIN AKLINA GAYRİ İHTİYARİ MASMAVİ BİR DENİZ, BEMBEYAZ KUMLAR, VE TATLI KALİPSO NAĞMELERİ GELİR. BENİM DE TEK TEMENNİM BÖYLE OLMASI. BUNA RAĞMEN BÜTÜN BUNLARA AYKIRI SENELERCE ÖNCE BİR MACERA GEÇTİ BAŞIMDAN. BENİM YAŞADIĞIM JAMAİKA'DA VOVODO NUN TEMELİ OLAN OBEİSM'İN KÖKLEŞTİĞİ BİR ÜLKE OLAN BU DİYARDA GECELER KİLİTLİ KAPILAR ARDINDA GİTTİKCE BÜYÜYEN DAVUL UĞULTUSUNUN VERDİĞİ KORKU İÇİNDE BİTMEZCESİNE UZAR GİDERDİ...VE DEHŞET İÇİNDE SESLER BİR UĞULTU HALİNDE "ZOMBİ" ADINI FISILDARDI....

FAKAT GENE DE, JAMAİKA DENİNCE AKLIMA UNUTAMIYACAĞIM BİR OLAY GELİR. CLEG GİLMAN'IN TÜYLER ÜRPERTİCİ HİKÂYESİDİR BU...
ALLAHAŞKINA GİLMAN, BIRAK ŞU PENCERE ÖNÜNDE NÖBET TUTMAYI! BURAYA YALNIZLIKTAN KURTULMAK İÇİN GELDİN FAKAT TEK KELİME ETTİĞİN YOK!
KORKUNÇ BİR SICAK VAR. DAYANAMIYORUM. ŞU KORKUNÇ DAVUL SESİ DE YOK MU?
GİLMAN, KOLAY KOLAY GEÇİNİLECEK BİR ADAM DEĞİLDİ. HUYSUZ AKSİ BİRİYDİ. BÜTÜN BUNLARA RAĞMEN ODA ARKADAŞIMDI. ÖNÜMÜZDE PAYLAŞILACAK UZUN BİR YAŞANTI VARDI....
MAROON KÖYÜNDEN DAĞA KADAR BUNUN HAKKINDA BİR ŞEY İŞİTMEDİK. NEDEN, BU KADAR SİNİRLENİYORSUN?
SEN DE SERSEM SERSEM NE GEVELEYİP DURUYORSUN WYLER! BENİM GÖRDÜKLERİMİ GÖRDÜN MÜ. BU YAMYAMLARIN NELER YAPABİLECEĞİNİ TAHMİN EDEMEZSİN!
BOOMbumbaBOOMbumbaBOOMbumbaBOOMbumbaBOOMbum
BEN MAROON'LARI BİLİRİM. HADİ BIRAK ARTIK BU ZIRVALARI! NE YAPTIN Kİ GİLMAN NEDİR BENDEN SAKLADIĞIN?
KES SESİNİ DE DİNLE! DAVULLARIN SESİ KESİLDİ.
ALLAH KAHRETSİN! BALKONDAN GELİYOR BU SES!
HAY ALLAHIM! BURADAN KAÇSAYDIM BELKİ BİZİ BULAMAZLARDI. ÖYLE SANIYORUM Kİ....
GİLMAN, BİR MÜDDET KENDİ KENDİNE SÖYLENDİ. DÜŞÜNCESİZ BİR HAREKETLE SESİN GELDİĞİ YERE DOĞRU İLERLEDİM. BELKİ DE YALNIZ OLMANIN VERDİĞİ BİR KORKU İLE GİLMAN SÖYLENE SÖYLENE YANIMA GELDİ...
AMAN ALLAHIM!...
KORKUNÇ BİR SESSİZLİK İÇİNDE İLERLİYEN ADAMLAR SON DERECE HIRSLI VE AZİMLİ GÖRÜNÜYORLARDI....
POW
POW

ALLAH KAHRETSİN! TABANCADA İŞLEMİYOR BUNLARA! BELKİ TÜFEKLE ÖLDÜRÜRÜM!
EEEEEEEE-AHHHHHH!
KORKUDAN BÜTÜN VÜCUDUM TER İÇİNDE KALMIŞTI. TİTREYEN ELLERİMLE TÜFEĞE UZANMIŞTIM Kİ KORKUN BİR DARBE İLE KARANLIĞA GÖMÜLDÜM...
GİLMEN BÜTÜN HİKAYEYİ BAŞTAN SONA KADAR ANLATMAĞA BAŞLADI....
BU DÖVMEYİ MANİLA'DA YAPTIRDIM. FAKAT GÖĞSÜMDEKİ EN İYİSİDİR... BUNU DA SHANGHA'DA YAPTIRDIM. ÜÇ SAAT DEVAMLI İĞNE BATIRDILAR... BENİM YERİME BAŞKASI OLSAYDI MUHAKKAK BAYILIRDI....
GİLMAN, BURADA GENE ÇALACAK YAKİT BULABİLİYORSUN DEMEK! SENİN EKİBİN GELDİĞİNİ GÖRDÜM. ARTIK KISA KES!
PEKALÂ BURADA KALABİLİRİM. ÇÜNKÜ BÜTÜN ADAMLARIM DÜN ÇEKİP GİTTİ. HİÇ KİMSEYİ DE TUTMAMA İMKÂN YOK!
ADAMLARA KÖLE GİBİ MUAMELE EDERSEN TABİİ HİÇ BİRİ KALAMAZ.
BURAYI İSTEDİĞİM GİBİ İDARE EDERİM WYLER! LÜZUM GÖRÜRSEM SENİN FİKRİNİ ALIRIM. BÜTÜN İŞLERİM DE YÜRÜR MERAK ETME.. GÖRECEKSİN ÇALIŞTIRACAK ADAMI DA BULACAĞIM!

FAKAT GİLMAN ÇALIŞTIRACAK HİÇ KİMSE BULAMADI. ÜMİTSİZLİK İÇİNDE DAĞLARA TIRMANDI... MAROON'LARA GİTTİ....
BENDEN İSTEDİĞİNİZ HİÇ DE KOLAY BİR ŞEY DEĞİL. YARIN İHTİYAR SİHİRBAZ SİZE ADAM GETİRECEK!
EN YÜKSEK ÜCRETİ BEN ÖDÜYORUM. SEN BİR VOODOO'LUSUN. SANA ZORLUK ÇIKARANI KOLAYLIKLA HALLEDERSİN SEN!
MAROON'LAR HEM VAKUR, HEM DE KİBİRLİDİRLER. KİMSEYE DE MÜDANAALARI YOKTUR. BUNA RAĞMEN, DOKTORUN BU ALÂKASI BU HEYECANLI İŞ ADAMINI HİÇ DE KUŞKULANDIRMADI....
YALNIZ BİR HUSUS VAR... BU ADAMLAR SADECE GECE ÇALIŞIR!
BANA NE! ŞEKER KAMIŞLARIMI, KESSİNLER DE NE OLURSA OLSUN!
ÇÖKEN AKŞAM SİSİYLE BERABER GİLMANI KORKUNÇ BİR TEDİRGİNLİK ALIR...
HER TARAF KARARDI... BU ALLAHIN BELASI HERİFLERDE NEREDE KALDILAR?...
BU UĞURSUZ DAVUL SESİNDEN BAŞKA BİR ŞEY DUYULMUYOR.... ŞU PİS HERİFE İTİMAT ETMEKLE NE BÜYÜK HATA ETTİM. BU DAVULU ONUN ÇALMADIĞI NE MALUM.
BOOMbumbaBOOMbumbaBOOM
DURDU... BİRDENBİRE DURDU!...
DAVUL SESİNİN YERİNİ KORKUNÇ BİR SÜKÛT KAPLADI... GİTTİKÇE BÜYÜYEN SESTEN DE DAHA KORKUNÇ BİR SESSİZLİKTİ BU... GİLMAN DIŞARI KOŞTU....
İYİ GECELER REİS! BU ÇOCUKLAR ÇALIŞMAĞA HAZIR!

Devamı gelecek sayıda

KARANLIKLAR PRENSİ

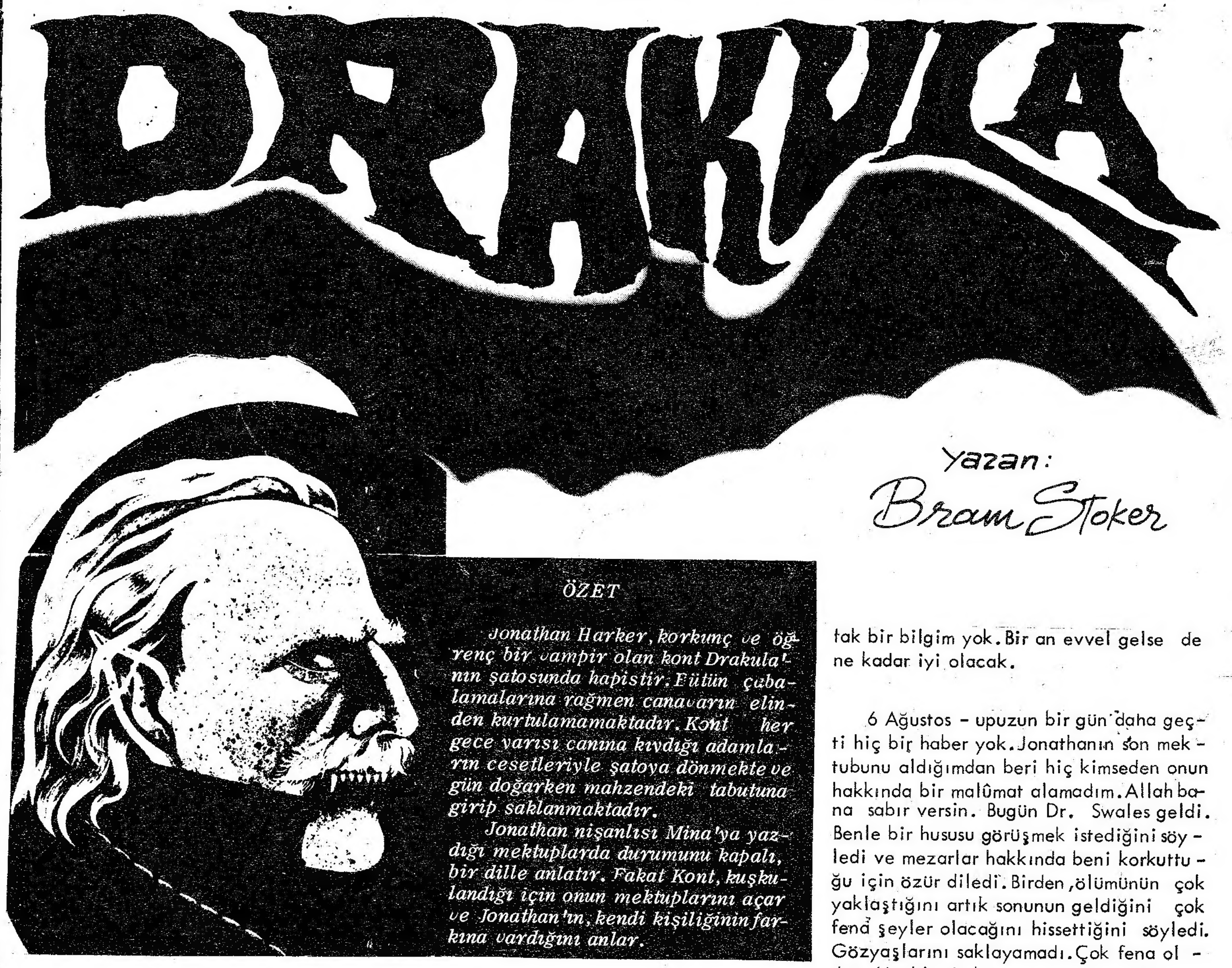

Yazan: Bram Stoker

ÖZET

Jonathan Harker, korkunç ve öğrenç bir vampir olan kont Drakula'nın şatosunda hapistir. Bütün çabalamalarına rağmen canavarın elinden kurtulamamaktadır. Kont her gece yarısı canına kıydığı adamların cesetleriyle şatoya dönmekte ve gün doğarken mahzendeki tabutuna girip saklanmaktadır.

Jonathan nişanlısı Mina'ya yazdığı mektuplarda durumunu kapalı, bir dille anlatır. Fakat Kont, kuşkulandığı için onun mektuplarını açar ve Jonathan'ın, kendi kişiliğinin farkına vardığını anlar.

MİNA'NIN HATIRA DEFTERİNDEN

24 Temmuz Whitby. Burası şahane bir belde. Her taraf yemyeşil son derece kıymetli harabeler de var. Bunun yanı sıra bu harabelerle şehir arasında upuzun bir mezarlık uzanıyor.

Sular yükselmeye başladığı zaman manzara daha da güzelleşiyor. Limana giren çıkan bütün gemileri görüyorum. Burada bir rivayet var, bir gemi kayboldu mu can alarlarmış. Bunu bir ihtiyar adam var ondan öğrenmeliyim.

Artık iyiden iyiye meraklanmaya başladım. Lucy ile Jonathanı da çok merak ediyorum. Geçen gün Mr.Hawkinsden mektup aldım. Dracula şatosundan atmış yarın hareket edeceğini bildiriyor. Jonathan 'ın yazmaması beni bayağı endişelendiriyor.

27 Temmuz – Jonathandan hala haber yok. Lucy de geceleri uyuyamıyor. Benim sinirlerim yıpranmaya başladı geceleri sık sık uyanıyorum. Dün gece hiç uyumadan dua ettim. Bir hafta daha geçti. Ne Jonathandan, ne de Mr. Hawkinsden bir haber var. İnşallah hasta değiller yoksa muhakkak yazardı. Lucy dün gece hiç uyumadı. Onun da halinde bir acaiplik var merak ediyorum. Rüyasında bile beni göz hapsinde bulunduruyor gibi bir his var içimde.

1 Ağustos – Buraya bir saat evvel geldim. Bizim ihtiyar da burada. Beyaz elbisesi içerisinde o kadar güzeldi ki bizim ihtiyarla samimiyeti ilerlettik. Konuşma dönüp dolaşıp mezarlığa geldi.

"Aslında bu ölülerin hepsi uydurma ölüdür. Yani demek istediğim şu. Bunların adı var sanı yok... Mesela. Edward Spencelagh Andres sahillerinde bir cinayete kurban gitmiş. Kemikleri de eti de köpek balıklarına yem olmuş, ve buna rağmen burada gömülü işte" şeklinde izahat verdi ihtiyar adam.

Jonathan dan hala haber yok. Çok merak ediyorum. Nerede olduğuna dair en ufak bir bilgim yok. Bir an evvel gelse de ne kadar iyi olacak.

6 Ağustos – upuzun bir gün daha geçti hiç bir haber yok. Jonathanın son mektubunu aldığımdan beri hiç kimseden onun hakkında bir malûmat alamadım. Allah bana sabır versin. Bugün Dr. Swales geldi. Benle bir hususu görüşmek istediğini söyledi ve mezarlar hakkında beni korkuttuğu için özür diledi. Birden, ölümünün çok yaklaştığını artık sonunun geldiğini çok fena şeyler olacağını hissettiğini söyledi. Gözyaşlarını saklayamadı. Çok fena oldum. Uzaklarda bir gemi göründü. Hiç tanımıyorum bu gemiyi. Rus gemisini benziyor ama. Dümenide çok acaip kullanıyor. Bu sulara yabancı olduğu muhakkak. Herhalde yarın ne olduğunu anlarız." dedi...

DR. SEWARDUN HATIRATI

Renfield meselesi de gittikçe enteresanlaşıyor. Hayvanlara karşı acaip bir düşkünlüğü var. Evinde kan emen bir takım böcekler besliyor. Koskocaman bir kutu içinde tarifi imkânsız bir örümcek koleksiyonu var aynı zamanda. Bunları yok etmesini söyledim bunun üzerine, yırtıcı kuş koleksiyonu yapmaya başladı. Yüzünde daima öldürmek isteyen ve bunun ona çok zevk vereceğini anlatan bir ifade var. Bu adam düpedüz manyak.

Renfieldin hasta olduğunu duydum sebep nedir tahmin edebilirmisin acaba. Kuşlarını çiğ çiğ yemiş. Bu hasta beni epeyce uğraştıracak herhalde.

Devamı gelecek sayıda

KESİK BAŞ

(ÇIKAN KISMIN ÖZET)

TEKSAS'TA BİR DANS PARTİSİNDE SIKILAN DÖRT GENÇ MACERA HEVESİ İLE PERİLİ OLDUĞU SÖYLENEN TERKEDİLMİŞ BİR ÇİFTLİĞE GİDERLER RİVAYETE GÖRE SENELER- ÖNCE KÖŞKÜN SAHİBİNİN KIZI RAŞEL'İN BAŞINI SEVGİLİSİ KESİP GÖTÜRMÜŞTÜR. RAŞEL'İN BAŞSIZ GÖVDESİ GECELERİ BU TERKEDİLMİŞ BİNADA DOLAŞIR VE BASINI ARARMIŞ. DÖRT ARKADAŞ BU RİVAYETİ DOĞRULAYAN BİR OLAYLA KARSILAŞIRLAR. RAŞEL'İN İSKELET OLMUŞ GÖVDESİ KARSILARINA ÇIKAR.

ÇABUK OL ANDREA!
DURUN! BENİ BIRAKMA-YIN!
ANDREA KAPIDAN KENDİNİ KORU!
KÜÜT-ŞLIK

GIRRRÇ!
AHH!.. ANDREA!
FAKAT... FAKAT BAŞI NEREDE?
KORKUNÇ! FAKAT YANILMIYORSAM ONU İÇERDE BULACAĞIM.
EVET TAHMİN ETTİĞİM GİBİ.... RAŞEL'İN GÖVDESİ.. NİHAYET....
..KENDİSİNE BİR BAŞ BULABİLDİ..!

LANETLİ MİRAS

Ne zaman Usher'lerın o muazzam şatosunu görsem, içime baygınlık veren bir duyguya kapılır, acıya gömülürdüm. Şato çok güzel ve incelikle yapılmış olmasına rağmen, bana ürpertiler verirdi. O mükemmel görünüşünün altında, sanki çevresine soğuk ve korkunç bir hava saçan esrarlı şeyler mevcuttu.

Bu hiç hoşlanmadığım yerde, bir kaç hafta geçirmek zorunda kalışımın, tüyler ürpertici anılarını halâ aklımdan silemiyorum.

Roderik Usher, şatonun sahibi, benim çoçukluk arkadaşımdı. Hatta, gençlik ve okul yıllıranda en dost olduğum bir arkadaş. Bir gün ondan biraz kapalıca bir mektup almıştım. Nedenini açıklamadan, beni yanında, görmek istediğini ve bir süre şatosunda kalmamla mutlu olacağını bildiriyordu.

Ayrıca bir not da eklemişti. Ufak bir rahatsızlığı varmış, benim, varlığımla avunabileceğini yazıyordu. Ben onun yakını, samimi olduğu, tek arkadaşıydım.

Hemen aklıma geldi. Gerçi ben Roderik Usher'le çok samimi arkadaştım ama, onun özel yaşantısı ile ilgili hiç bir şeyini tanımıyordum. Sadece çok eski ve soylu bir aileden olduğunu halen kızkardeşi ile "Usher'lerin Evi" adlı şatoda oturduğunu biliyordum.

Roderik'in hastalığı ne olabilirdi, acaba? Yoksa manevi bir illete mi tutulmuştu. Çünkü mektubunda, hiç de bilinen bir hastalığa yakalanmış olduğu havasını çıkaramamıştım.

Gene ayni şeyleri düşünerek yola çıktım ve yolculuğum sabırla geçti. Atla bir şase yolundan ilerlerken uzaktan görünen şatoyu irkilerek seyrettim.

Nihayet eve vardım. Pair uşak kapıyı açtı ve valizlerimi alarak ortadan kayboldu. Bulunduğum salonda beni Roderik'e götürecek birini beklerken çevreme göz gezdirdim. Herşey güzel, zevkli döşenmiş, değerli, eşyalar, tablolar salonun zenginliğini hemen, belli ediyordu. Buna rağmen, sanki hiç bir şey yerine oturmamış diken üstünde durur gibi bir hava içersindeydi. Belki de bana öyle geliyordu ama, oralara nasıl soğuk ve nefret dolu bakışlar fırlattığımı asla unutamam. Az sonra merdiveni çıkıyordum ki, evin doktoru ile karşılaştım. Sanki onun da yüzünde kötülük ve bilemediğim bir illet akıyordu. Bana sertçe bakarak hemen uzaklaştı yanımdan.

Uşak arkadaşımın olması gereken bir odanın önünde durarak, kapıyı açtı. Çok büyük ve yüksek tavanlı, melânkolik bir odaydı.

Usher, ben içeri girer girmez oturduğu kanapeden kalktı. Elimi dostça kavrayarak sıktı. Oturduk.

Tanrım, hiç bir kişi böyle kısa bir süre içinde, Roderik Usher kadar çok değişemezdi. Korkunç bir değişiklikti bu.

Gözleri dudakları ve burnu, halâ eski güzelliğini koruyordu. Tüm görünüşü ile yakışıklılığı üzerinden gitmemişti. O korkunç değişiklik, bu yakışıklı görünüşünün üstüne konan soğuk ve rahatsız edici sarılıktaydı. Saçlarının her teline kadar sanki çağların acısını taşıyan bir çöküntü sinmişti. İşte, gençlik yıllarımın en güzel arkadaşı, karşımda yıkık bir saray gibi duruyordu. Onun bir sinir hastalığına tutulduğunu sanıyortü. Korkunç zayıflamış ve sapsarı olmuş parmaklarının arasından yaşlar sızıyordu. Roderik ağlayarak gene konuştu. Kızkardeşinin hastalığı, yüzünden kendisini de bu hale geldiğini, hiç bir doktorun onun hastalığını ve sık sıkı geçirdiği korkunç krizlerinin nedenini anlayamadığını, ve benim belki de onu son olarak gördüğümü anlattı. Yeryüzünde ailesinden sap kalan bir oydu. Onu da yitirmek istemiyordu.

Bir kaç günü Madeline'den sözetmemeğe çalışarak geçirdik. Arkadaşımı canlandırabilmek için elimden, geleni yapıyor ve yanından hiç ayrılmıyordum.

Zamanla bana ruhunun yüzünü bütün ayrıntıları ile açtı. Bundan sonradır ki, onun iyi olamayacağına, çırpınmalarımın gereksizliğine gerçekten inanmağa başladım. Onunla başbaşa, o karanlık odada geçirdiğim o dehşet ve sıkıntı dolu anları asla unutamayacağım.

Hergünümüz, çoğunlukla kitaplar arasında geçiyordu. Arkadaşıma hep kitap okuyordum. Sonra da birlikte üzerinde tartışmalar yapıyorduk. Ve her kezinde de söz dönüp dolaşıp ölüme, ölümsüzlüğe ve yeryüzündeki en dehşetli olaylara geliyordu. Çünkü Roderik'in kitaplığını hep garip olaylar, olağanüstü hikâyeler anlatan kitaplar dolduruyordu. Büyük bir ürküntü sıkıntı ve sabırla onu oyalamağa çabalıyordum.

Bir akşam, Lady Madeline'in artık hayatta olmadığını söyledi bana. Onbeş gün cesedini bekleteceğini ve doktorların hiç olmassa ölümünden, sonra, onun hastalığını anlayabilecekleri ihtimali olduğunu anlattı. Sonra kızkardeşi şatonun aile mezarlığındaki yerine gömülecekti. Kardeşlik, duygusu ile böyle yapmasının bir görev olduğunu söylerken son derece ciddi bir şekilde perişandı. İtiraz dum. Ama konuyu kendisinin masını bekledim.

Omuzlarına kadar dökülen uzun saçlarında ellerini bir iki gezdirdikten sonra konuşmağa başladı. Sesi ince ve titrek çıkıyordu. Hastalı-

ğının, düşündüğüm gibi, manevı ve aile yadigârı bir hastalık olduğunu, benim yakın arkadaşlığımdan avuntu ve güç bulabilme umudu ile beni çağırdığını anlattı. Basit bir sinir hastalığıymış ama, geçmek bilmiyormuş.

Her şeye sinirleniyormuş sadece çok hafif yemekler yiyebiliyor ince kumaştan elbiseler giyebiliyormuş. Dayanamıyormuş hiç bir çiçek kokusuna. Azıcık bir ışıktan bile rahatsız oluyormuş. Kısacası hemen hemen herşeyden ürküyormuş.

'Öleceğim. Bu çılgınca hastalıktan beni ancak ölüm kurtarabilir"di yordu.

"Beni ölümden hiç bir şey ürkütmüyor. Beni ürküten bir tek şey var. O da KORKU sürekli bir korku içersindeyim. Ölmekten değil, beni ölüme götürecek o dehşet anını yaşamaktan korkuyorum."

Sonra kızkardeşi Lady madeline'den sözetti. Onun da ölümünün, yakın olduğunu ve eğer o ölürse kendisinin de fazla yaşayamayacağını, imkânı yok, o acıya katlanacak, güce sahip olamayacağını anlattı.

Tam o anda Lady madeline odanın bir köşesindeki kapıdan girdi ve hiç bizim yönümüze bakmadan, öbür köşesindeki kapıdan çıktı gitti. Az sonra kapanan bir başka kapının sesini duyduk. Ben, birşeyler anlayabilmek umuduyla Roderik'in yüzünü, aradım odanın loşluğunda. Fakat arkadaşım yüzünü elleriyle örtmüşedemedim. Tek kelime çıkamadı ağzımdan. Fakat şatoya geldiğim ilk gün, merdivenlerde karşılaştığım, doktoru düşünerek ürpermekten de kendimi alıkoyamadım.

Sonra Usher'in ricası ile, kızkardeşinin gömülmü hazırlıklarını birlikte yaptık. Gömdük. Mezarı tam benim yatak odamın altına düşüyordu. Küçük ve rutubetli bir yerdi. Gün ışığını hiç görmeyecekti. Son bir kez daha ölünün yüzüne baktığımda, onun tıpatıp Usher'e benzediği dikkatimi çekti. Bu dikkatimi anlayan, arkadaşım, Madeline'le ikiz olduklarını ve bu yüzden çok benzeştiklerini anlatmak gereğini duydu. Korkunç bir mezar, korkunç bir ölüydü bu. Dudaklarındaki alaylı gülümseme bir türlü kaybolmuyordu.

Üzerine demir bir kapak örttükten sonra kendi odamıza döndük.

Bir kaç gün içinde arkadaşımın değiştiğini gördüm. Gözlerindeki garip ışıltılar, anlamsız tutumları, alışkanlıkları kaybolmuştu. Odadan odaya geziniyor, canlanmağa başlıyordu. Sesinin kulak tırmalayan tuhaflığı da geçmişti. Usher'in benden bir şeyler gizlediğini işte o günlerde anladım. Kızkardeşinin ölümünden sonra gitgide iyileşmeğe koyulmuştu.. Beni tek tedirgin eden, bazı günler, saatlerce boşluğa takılı gözleriyle, dalgın ve sanki bir ses işitecekmiş gibi tetikte durmasıydı. Hayali ve insanüstü bir takım güçlerin etkisinde gibiydi. İçimdeki ürkütücü merak halâ dağılmamıştı.

Galiba, Lady Madeline'i gömdüğümüzün dokuzuncu gecesiydi. Uykum kaçmıştı. Sinirden bir türlü gözümü yumamıyordum. Belki de odamın melânkolik dekorundan ileri geliyordu bu. Gitgide kendimi odanın eşyalarına kaptırdım ve dehşete düştüm. Kabus muydu, gerçekmiydi? Yüreğim öyle ağırlaşmıştı ki...

Sonra aniden, niçin bilmiyorum, kulaklarımı dikerek ortalığı dinledim. Çok derinden, hafif ve aralıklı ayak sesleri geliyordu. Kendimi zorlayarak ayağa kalktım. Giyindim. Bu kabustan kurtulabilirim umuduyla odada bir aşağı, bir yukarı dolaşmağa başladım. Daha üçüncü turda, koridordaki merdivende yürüyen Usher'in ayak seslerini tanıdım. Hemen sonra kapıyı vurdu ve elinde lâmba, ile odama girdi. Bir ölü sarılığı vardı yüzünde. Gözleri pırıl pırıldı. Bütün korkunçluğuna rağmen, yalnız kalmaktansa onunla birlikte oturmayı tercih ederek onu oturttum. Önce odaya bir göz gezdirdi. Çevresini iyice araştırdıktan sonra sordu bana:

"Onu görmediniz mi? Demek onu görmediniz siz. Bekleyin. Birazdan, göreceksiniz."

Bunu dedikten sonra pencereye, koştu. Ve dışarıdaki korkunç uğultulu fırtınaya karşı pencereyi açıverdi sonuna kadar. Dehşetli fakat çok şahane bir geceydi. Gökyüzü, bakanı büyülüyordu. Arkadaşım gene kendini bir takım insanüştü güçlerin cazibesine kaptırmış gibiydi. Hemen önüne geçerek "Siz bu manzarayı görmemelisiniz . Size yaramıyor, rahatsız olursunuz." dedim. Onu sürükleyerek, biraz da sertçe, bir koltuğa oturttum.

"Böyle şeyler sizi kendinizden geçiriyor. Pencereyi kapayacağım. Size beğendiğiniz bir romanı okurum. Bu korkunç geceyi birlikte geçiririz."

Kitabı alarak okumağa başladım. Tam kendimizi romanın heyecanına, kaptıracağımız anlardı ki, koridordan gelen gürültülerle aklımı başıma topladım. Fırtına dinmemişti. Biraz dışarıyı dinledikten sonra gene okumama devam ettim. Romanın kahramanı şöyle diyordu. "Canavar gitgide bana yaklaşıyordu. Gelirken çıkardığı korkunç gürültüyü, daha önce hiç bir yerde duymamıştım. Dikkat kesilerek dinledim. O anda ben de dikkat kesilerek gene koridorda, duyduğum sesleri dinlemeğe koyuldum. Sustum. Aynı romanın kahramanı gibi bekledim Canavar'ı.

Arkadaşımın başı göğsüne düşmüş, titriyordu. Hemen ayağa fırladım. Müthiş kızgınlığa kapılmıştım. Usher taş kesilmiş gibi duruyordu. Elimi omuzuna koydum. Dudakları garip bir gülümseme ile aralandı. Çok kısa bir sesle mırıldanıyordu kendine, sanki ben yokmuşum gibi konuşuyordu. Ona doğru eğildim. Gözlerini bana dikerek konuştu "Siz demek onu işitemiyorsunuz. Ben çok uzun zamandan beri işitiyorum onu. Çok uzun saatler, günler ve saniyeler boyu onu dinledim durdum. Fakat size hiç bir şey söyleyemedim. Acıyın bana, ne olur. Konuşamıyordum. Size anlatmam gerekirdi daha önceden. Biz onu mezara diri diri gömdük daha ölmedi o. yaşıyor. Bu gece işte bu gece....

Hah. Hah. ha... Canavar gitgide yaklaşıyor bize. Onu çok iyi duyuyorum. Demir kapı bile dayanamadı ona. Kolayca açtı tabii ki. Nihayet gelecek. Beni bulacak. Zamanım geldi, artık. Ah! şimdi nereye kaçmalı?... Şimdi burada olacaktır. Sanki o yüreğinin korkunç sesini bile duyar gibiyim. Ah. Size söylüyorum. Şimdi, kapının arkasında. Aniden odaya girecek."

Aniden o anda, kapının ardında, Lady Madeline'in uzun, soluk hayali belirdi. Bembeyaz ve uzun elbisesi, kan içindeydi. Halinden çok güçlü bir çatışmadan kavgadan henüz galip çıktığı anlaşılıyordu. Bir an eşikte titreyerek durdu. Durdu. Sonra, vahşi ve korkunç bir insandışı çığlıkla koşarak, kardeşinin üzerine yürüdü. Bütün dehşetiyle atıldı zayıf, kuru ellerini uzatarak. Gençlik arkadaşım artık şimdi korkularının kurbanı olarak kızkardeşinin çılgınca, sivri dişleri arasında çırpınıyordu. Dehşetle bu odadan kaçtım. Merdivenleri büyük bir hızla geçerek, kendimi dışarı attım. Aniden önüme bir garip ışık düştü. Fırtına son şiddetiyle devam ediyordu. Bu havada, bu esrarengiz ve karanlık şatodan nasıl olup da böyle bir ışık çıktığını, merak ederek arkama baktım.

Döner dönmez, donakaldım olduğum yerde. Şato aynı korkunç karanlığı ile karşımda duruyordu. Ne var ki, gökyüzü kıpkızıl bir renge bürünmüştü. Güzelim ay kanlar içersinde gibi kıpkızıl yüzüyordu gökte... Onun ışıklarının yansımasından da şatonun karanlığı yarılıyor ve duvarlarından kan rengi gölgeler süzülüyordu. Aniden o muazzam şato durduğu yerde çatlayıverdi. Bina ikiye, ayrıldı ve duvarlar birbiri üstüne, müthiş bir gürültüyle yıkılıverdi. Başım dönüyor, kulaklarım uğulduyordu gördüklerimden.

Sanki binlerce bina yıkılıyordu. Dehşetin son perdesini şato ile birlikte yaşıyordum.

Soydan soya geçerek, Lady Madeline'de son bulan, lanetli illeti taşıyan Vampir Kanı, nihayet kardeşler arasında son canavarlığı işlemiş ve lanetli şato ile birlikte yerle bir olmuştu. Büyük bir yıkıntı kümesi haline gelen o dehşet yuvasına sakin bir sessizlik çökerken, ben de hiç vakit kaybetmeden, oradan ayrıldım.

KIYAMETTEN SONRA

– ÇIKAN KISMIN ÖZETI –

FEZADAN GELECEK BİR FELAKETLE KIYAMET GÜNÜNÜ TESBİT EDEN ALİMLER İLERDE YENİDEN GELİŞEBİLECEK HAYATA BU GÜNÜN İNSANLARININ, YAŞANTILARINDAN ÖRNEKLER BIRAKMAK İÇİN BİR SIĞINAĞA GEREKLİ MATERYELİ SAKLARLAR.. İLGİLİLERDEN HABERSİZ BİR İNSAN DA BU SIĞINAĞA GİZLENİR... KIYAMET GÜNÜNDEN SONRA HAREBEYE DÖNEN YER YÜZÜNE ÇIKAR....

CALDWEL, ÜMİTSİZCE YIKINTILARIN ARASINDA DOLAŞTI... YERDE İNSAN İSKELETLERİNE RASTLIYORDU. FARKLI GÖRDÜĞÜ BİR TANESİNE ELİYLE DOKUNUNCA HAYRETLE İRKİLDİ..
ALLAHIM!... FAKAT BU ÇOK TAZE!
CALDWEL, KORKU VE ŞAŞKINLIKLA DURALADI. KIYAMETTEN BU YANA ZAMAN GEÇMİŞTİ. OYSA BU TAZE İSKELET YENİ BİR OLAYIN GEÇTİĞİNE İŞARETTİ... BİN TÜRLÜ DÜŞÜNCE KAFASINI SARDIĞI BİR AN KORKUNÇ BİR HIRILTIYLA KENDİNE GELDİ....
BU DA NE?...
VÜCUDU TÜYLERLE KAPLI YARI İNSAN YARI HAYVAN BİR MAHLUK KORKUNÇ HOMURTULARLA CALDWEL'İN ÜSTÜNE SALDIRDI...
KORKUNÇ VE VAHŞİ BİR YÜZ, ALEV ALEV GÖZLERLE KARŞI KARŞIYA GELEN CALDWEL, VAHŞİ YARATIĞIN PENÇELERİ ETİNE GEÇTİĞİ AN TABANCASINI ATEŞLİYEBİLMİŞTİ...
BLAM!
AHHHHHHHHHHHHHHH!

CALDWEL, NEFES NEFESE KALMIŞTI. DİZLERİ SARSILIRCASINA TİTRİYORDU... ÖLDÜRDÜĞÜ MAHLUĞA HAYRETLE GÖZLERİNİ DİKMİŞ, BİR HEYKEL GİBİ KASKATI KESİLMİŞTİ...
NEREDEYSE BENİ ÖLDÜRECEKTİ. O KEMİK YIĞINLARINDAN BİRİNE DE BEN DAHİL OLACAKTIM!
RICHARD CALDWEL BİRAZ EVVEL GEÇİRDİĞİ O KORKUNÇ TAARRUZU DÜŞÜNDÜKÇE KORKUNÇ BİR ÜRPERME GEÇİRDİ...
ALLAHIM!.. KIYAMETTEN BU PİS CANAVARLARA YEM OLMAK İÇİN Mİ KURTULDUM BEN?... TALİHSİZLİK BU... OYSA....
EEEEEEEEEEE
ÇOK DERİNLERDEN GELMESİNE RAĞMEN TÜYLER ÜRPERTİCİ BİR SES CALDWEL'İ KORKUNÇ BİR KOŞUYA ZORLADI...
BİR KADIN SESİ BU. YEMİN EDERİM BİR KADIN SESİ BU!...
CALDWEL YAKLAŞTIKÇA SES DE BÜYÜYORDU. HEM KORKU HEM DE ACAİP BİR ÜMİT İÇİNDEYDİ...
BU SEFER ŞAŞIRAN BEN OLMAYACAĞIM. ÇÜNKÜ İLK HÜCUMU BEN YAPACAĞIM!
EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

CALDWEL, KORKU VE ÖFKENİN VERDİĞİ BİR TAŞKINLIKLA İLERİYE ATILDI...
DUR !! DUR ALÇAK!!
BLAM! KA-BLAM!
CANAVARLAR KORKUNÇ BİR ACI VE ŞAŞKINLIK İÇERSİNDE DURDULAR.. CALDWEL, BU KORKUNÇ ÇIĞLIKLARI HİÇ DUYMAMIŞ GİBİ MÜCADELE EDİYORDU...
BLAM! BLAM!
CALDWEL O KORKUNÇ KEMİKLERİ HATIRLADIKÇA.. KADINDAN ÇOK KENDİ HAYATINI KURTARMAK İÇİN DÖĞÜŞÜYORDU...
KA-BLAM! BLAM! BLAM!
BU KORKUNÇ YARATIKLARDAN KURTARMA ÇABASI İÇİNDE, CALDWEL, TABANCASINI BİR BALTA GİBİ DEFALARCA RASTGELE VURUYOR... KORKUNÇ YARATIĞI SANKİ LİME .. LİME YAPMAK İSTİYORDU...
...VE..NİHAYET CANAVARI ÖLDÜRDÜ...
Kİ...KİM SİNİZ SİZ ?

YUMUŞAK OLDUĞU KADAR DEHŞET İÇİNDE İKİ KARANLIK GÖZ CALDWEL'İ SÜZÜYORDU.. CALDWEL ÇATLAK BİR SESLE KONUŞMAĞA BAŞLADI...
FA... FAKAT... BU MAHLUKLAR...NEREDEN... GELDİ.... BUNLAR....?
YOKSA HİÇ BİR ŞEY BİLMİYOR MUSUNUZ SİZ ?
BUNLARA MUTANT'LAR DENİR. ŞUALAR ONLARI BU HALE GETİRDİ. TEK ARZULARI BİZİ YOK ETMEK... AÇ OLDUKLARINDAN TABİİ....
DAVA EVVEL BİR KEMİK YIĞININA RASTLADIM. ÖLÜNÜN DAHA YENİ OLDUĞUNU TAHMİN EDİYORUM.
ONLAR BENİM KABİLEMDENDİ... YİYECEK ARAMAYA ÇIKMIŞTIK.! KORKUNÇ BİR AÇLIK ÇEKİYORDUK. BÜTÜN ARAMALARIMIZA RAĞMEN GENE DE BİR ŞEY BULAMADIK.!
SONRA DA BU YARATIKLARIN HÜCUMUNA UĞRADINIZ ÖYLE Mİ...? ARTIK DÜŞÜNMEYİN BUNLARI. KURTULDUĞUNUZA ŞÜKREDİN.!
RİCHARD CALDWEL, KIZIN HALÂ SAĞ KALABİLMESİNE ŞAŞKINLIK İÇİNDE BAKIYORDU... FAKAT YEPYENİ BİR DÜNYAYDI ARTIK.. ŞİMDİYE KADAR YAŞADIĞINDAN ÇOK DAHA ÇETİN BİR DÜNYA HEM DE....
DEMEK GENE KABİLE MESELESİ... BİRLEŞİYORSUNUZ O HALDE... AYAKTA KALABİLMENİN TEK YOLU DA BU TABİİ...
BÜYÜK BALIK KÜÇÜK BALIĞI YUTAR BİLİRSİNİZ. MUTANT'LARIN HÜCUMUNA UĞRAMADAN BİR AN EVVEL BURADAN ÇIKABİLSEK.!... ONLARIN ARAZİSİ BURALARI...
GECE YARISINA KADAR YÜRÜDÜKTEN SONRA CALDWEL, ATEŞ KOKUSU ALMAYA İNSAN SESLERİ DUYMAYA BAŞLADI..EVET İNSAN SESİYDİ BU....
İŞTE! BENİM KABİLEMİN YERİ BURASI! SENİ GÖRÜNCE ÇOK MEMNUN OLACAKLAR.!
BÜTÜN BU DEHŞET MACERASINDAN SONRA NE GÜZEL BİR RÜYA BU.!

CALDWEL YAKLAŞTIKÇA PİS PİS SIRITAN YÜZLERİ DAHA İYİ SEÇEBİLİYORDU. O KORKUNÇ DÜNYANIN YARATIKLARINDAN KURTULABİLDİĞİNE GÖRE BUNLARLA DA BAŞ EDEBİLİRDİ...
BİRDEN KORKUNÇ BİR ŞÜPHE GİRDİ İÇİNE....
FAKAT... YİYECEK BULMAK SİZİN İÇİN BÜYÜK BİR PROBLEM OLDUĞUNA GÖRE.. BEN SİZE YÜK OLMAYACAK MIYIM?...
HİÇ BİR ŞEKİLDE BAY CALDWEL!
HATTA TAMAMEN TERSİ!... BİZE FAYDALI BİLE OLACAKSIN!
TOK!
KAN REYAN İÇİNDE YERE DÜŞEN CALDWEL, AYAĞA KALKACAK TAKATİ BULAMADI. GENE DE O KORKUNÇ TOK SESİ KOLAYLIKLA DUYABİLİYORDU... VE İŞİ GEÇ TE OLSA ANLAMIŞTI...
EKSERİYA BİR MUTANT YEYA İÇİMİZDEN BİRİ ÜZERİNDE KARAR KILARIZ.... BENİMLE BERABER DEVRİYE DOLAŞAN BU APTALLAR GİBİ MESELÂ! TEK ÇARE BU BAY CALDWEL!
PEK TABİİ MUTANT'LAR BİZE MANİ OLMAK İSTİYOR. FAKAT BİZE ENGEL OLACAK KADAR KUVVETLİ DEĞİLLER.
..VE ONLAR SADECE OT YERLER!... OYSA BİZ...
EEEEEEEEEE-AHHHHHHH
SEVGİLİ OKUYUCULAR, İNSANLARI KIYAMETTEN DE ÖTEDE BİR TEHLİKE... KAÇINILMAZ BİR TEHLİKE BEKLER. BU ÖLÜMDÜR DAİMA!

Bir Talebenin Macerası

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ–

WOLFGANG, HASTALIK DERECESİNDE HASSAS BİR TALEBEDİR.. KÖTÜ BİR RUHUN KENDİSİNİ TESİRİ ALTINDA BIRAKTIĞI KANISINDADIR. İHTİLÂ GÜNLERİNDE PARİSTE, FIRTINALI BİR GECE GİYOTİNİN BASAMAKLARINDA OTURAN GENÇ BİR KADIN GÖRÜR. BU UZUN ZAMANDIR RÜYALARINDA YAŞAYAN KADINDIR....

GENÇ ADAM O KADAR SAMİMİ İDİ Kİ... SÖZLERİ KISA ZAMANDA TESİRİNİ GÖSTERDİ. GENÇ KADIN DAVETİ KABUL ETTİ... SORBON'U GEÇİP ESKİ OTELE GELDİLER.

WOLFGANG, DAHA İYİ BİR EV ARAMAK İÇİN ODAYI TERKETTİĞİNDE KIZI UYUR BIRAKMIŞTI. DÖNDÜĞÜNDE KIZ RENGİ SOLUK BİR ACAİP ŞEKİLDE YATIYORDU...

DEHŞET İÇİNDE PANİĞE KAPILAN WOLFGANG ÇIĞLIKLARIYLE BÜTÜN OTEL HALKINI AYAĞA KALDIRDI...
VAZİFELİ POLİS, KORKUDAN YIKILMAK ÜZEREYDİ...
ALLAHIM!... BU KADIN BURAYA NASIL GELDİ.?.
YOKSA... YOKSA... ONU TANIYOR MUYDUNUZ?
SADECE DÜN GİYOTİNLE İDAM EDİLDİĞİNİ BİLİYORUM!
HAYIR!.. HAYIR!.. OLMAZ BU.!
POLİS SÖZÜNÜ BİTİRİNCE KIZIN BOYNUNDAKİ FİYONGU ÇÖZDÜ ÇÖZMESİYLE BERABER BAŞIN YERE DÜŞMESİ BİR OLDU.
EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

WOLFGANG GERÇEĞİN KARŞISINDA DONMUŞTU...O KÖTÜ RUHUN ÜZERİNE ÇÖKTÜĞÜNE VE ONUN ESİRİ OLDUĞUNA İNANMIŞTI ARTIK... İŞTE ONU TIMARHANEYE GÖTÜREN BU OLDU...
ALÇAK! KÖTÜ RUH! BİLİYORDUM BENİ MAHVEDECEĞİNİ..... KİMSE KURTARAMAZ ARTIK BENİ...
HERHÂLDE SİZİN GİBİ OKUMUŞ BİR ADAM BÖYLE HİKÂYEYE İNANMAZ. DEĞİL Mİ? BENCE TALEBE ZATEN DELİ İDİ. VE BİR CESEDİ ODASINA TAŞIMIŞ OLMALI!..
BELKİ DE.. BUNU HİÇ BİR ZAMAN BİLEMİYECEĞİZ... ÇÜNKÜ WOLFGANG,..BU GECE ÖLDÜ. BEN DE BU YÜZDEN GELDİM.
NETİCE NEDİR..?
KALP KRİZİ.... BÜTÜN GÜN ÇIĞLIKLAR ATMIŞ. VE.... KÖTÜ RUHUN KENDİSİNİ ALMAĞA GELDİĞİNİ SAYIKLAMIŞ DURMUŞ...
KÂLP KRİZİNE DE BU KORKUNÇ KABUSLAR SEBEP OLDU HERHALDE. BAŞKA BİR İHTİMAL DE OLMASA GEREK... DEĞİL Mİ BEYFENDİ?
HEMEN HEMEN YOK GİBİ BİRŞEY. SADECE BUNU BULDUM CANSIZ VÜCUDUNDA.
BAZAN AŞK, SICAK BİR ALÂKÂ BAŞSIZ BİR GÖVDEYİ BİLE AYAKTA TUTABİLİR.... AMA AŞK NE KADAR TESİRLİ KALABİLİR..Kİ!...

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip, ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun, kurbanına yaklaşmasını bekler. Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak, istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak, üzere çıkar. Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

Dedektif hiç bir şey söylemedi. Fakat, İsabelle'le, Leşen'in, şampiyon adayını bekleyen sürprizi anladıklarını biliyor. Uyuduktan sonra, Canavara yem olacak. Oh! o ölmeyecek. Fakat sonra amcasının kaderi gibi bir kadere sahip olacak ve ikisinin de geleceği aynı şekle yönelecek.

Jandarma Komutanlığı. Arabasını durduran Teddy, onlardan yardımcı istedi. Fakat durumu olduğu gibi anlatarak. "Genç bir adamı kaçıran bir vampiri yakalayacağız " demedi. "Arkadaşımızın hasta yeğeni, bakıcısı kadınla arabada gidiyor. Bir şeyler yapmasından korkuyoruz. Henüz yaşı küçüktür. Amcası onun babası yerinde. Eve dönmesini sağlamanızı istiyor" dedi.

BÖLÜM ONBİR

Kendime hakim olmalıyım. İsabelle'le Verano beni çok hasta zannediyorlar. Evet... Hasta olduğum, doğru. Fakat onların düşündüğü kadar değil elbette. Onlara ateşim, baş ağrım varmış gibi görünüyorum. Oh! Oysa huzurlu değilim. Büyük güçlüklerle kendime hakim olabildiğimin farkındayım. Bazı haller bunun dışında kalıyor tabii....

Ben kendimi ve beni kemiren hastalığı, içimin dinmeyen susuzluğunu, iyi tanıyorum.

Bu susuzluğumu bir parça olsun giderebilseydim, mutlaka bir süre huzura kavuşurdum. Yepyeni bir yaşama, gençliğime dönerdim gibi geliyor bana.

YAŞAMAK....

Bunu elde edebilmek için her, her şeyi göze alabilirdim.

Yaşamak.... kapısını en sevdiğim taptığım bir varlığın açmasını istediğim yepyeni bir dünya gerçekten, yaşamak. Benim hastalığımın, ruhumun, susuzluğumun tek kaynağı İsabelle....

Şimdi kendimde değilim artık. Hayır... duygularıma, isteklerime, hakim olamıyorum. Çünkü neredeyse olmaktan korktuğum canavar olma anım gelecek. O zaman herşey değişecek, herşey. İçimdeki yangın kıvamını bulmada. Çıldıracağım. Olamaz. Yapamam bunu... Gerçek kişiliğimi terkedemem.

İsabelle'in beni sevdiğini biliyorum. Fakat hangi sevi bunca vahşiliğe katlanabilir, razı olabilir? O her zamanki gibi bana iyi, anlayışlı davranıyor. Gene de hiçbir kadının, bu işe dayanabilecek cesarette olabileceğine asla inanamam.

Artık kadınlara güvenim yok. Önceden de pek yoktu ya zaten. Onlar yüreksiz bekektiler benim için.

Sadece eğlenmek, eğlendirmek için... Sevmek değil. İsabelle'in bile bir gün benden yorulup bıkacağını biliyorum.

Eğer yaşantımı sürdürecek olursam Marika'ya benzeyeceğim. Utanç ve nefretle önümde uzanan gelecekteki yaşantımı düşünüyorum.

Eğer bu yaşam gerçekleşirse İsabelle'le olan aşkım da bitecek. Tatlı düşler, umutlar sona erecek demektir. Ölümü tercih ederim. Ölsem.... Ah! Fakat benim durumumda olan birisi için ölüm yok. . Özgürlük yok. Sonsuz bir vahşet, dehşet olacak herşey. Acaba henüz o lânetlilerden sayılmam mı? O soydan olmadığımı belirtecek bir şeyler bulunabilir mi?

Ah! İÇMEK.... İÇMEK... Daha iyi olacağım içersem. Yaşamanın tadını, zevkini duyacağım. Belki tüm bu sıkıntılarımı, umutsuzluklarımı da unutacağım. Bana ikide bir suzuluğumu hatırlatan içmek duygusunu aşılayan düşüncenin rengini bulmamak, için çırpınıyorum.

Araba beni götürüyor. Hiç bir şeyi umursamıyorum. Jandarmalar benim yanıma kadar geldiler. İsabelle ve Teddy onlara çok hasta olduğumu söylediler ama, Bernar'ı takip etmel için onlarla gitmek istediğimi belirttim. Soruları iyi, kötü çevapladım. Evraklarımı gösterdim. Verano'nun, bana öğrettiği şekilde olayı anlattım onlara. Kendilerini güçlü sandılar... Tüm polis araçlarına alarm vererek Marika'nın fazla uzağa gidemeyeceğini öne sürdüler. İsabelle sanki hep benim sıkıntımı paylaşmak ister gibi davranıyor. Bazen buz kesmiş elimi tutuyor, bazen de alnımdan, yanaklarımdan öpüyor çekinmeksizin. Bana gülümsüyor. Bana... Ben ki bir Vampirim.... Bana cesaret verici, sözler söylüyor. Bernar kurtaracağımıza inandığını anlatıyor. Marika yakalanır yakalanmaz da, kabuslarımın sona ereceğini müjdeliyor. Verano herşeyin düzelmesini bir tek şeye bağlıyor.

Marika'nın ÖLÜMÜNE sadece... Nasıl öleceği önemli değil. Onun bu konuda değişik fikirleri var. Fakat, ben düşünmüyorum bile. Ah, gücüm, yetseydi... Öyle halsizim ki...

Bu kavurucu suzuluğumu, bu KAN susamışlığımı gidermeden güçlü olamayacağım.

xxxxx

Teddy susmuştu. Jandarma arabaları tam önlerinde gidiyorlardı. Yeşil Ferrari'nin daha fazla uzaklara, kaçamayacağını zannediyorlardı. Gelen haberlere göre, Ferrari'ye hiç kimse rastlamamış, hiç bir yolda görülmemişti.

Belki çok yakınlarda ve ıssız bir yerde olabilirlerdi.

Ama bir türlü bulamıyorlardı işte... Ve saatler hızla geçiyor, gece ilerliyordu. Gece tatlı ılık, yaşanılası bir geceydi.

Bu sakin gecede kimbilir ne korkunç olaylar geçecekti... Hazırlıklar bitmek üzere olabilirdi. Köyler azalmıştı. Manzara da gittikçe güzelliğinden bir şeyler yitirmeğe başlamıştı.

Tepeleri ine, çıka halâ gidiyorlardı.

Ne isabelle, ne Verano gecenin hiç tadını alamıyorlardı. Sürekli olarak Marika'yı, Jean-Louis'yi ve Bernar'ı düşünüyorlardı.

Bir ara önlerindeki jandarma arabalarının durduğunu görerek onlar da durdular.

Teddy ile İsabelle arabadan indiler.

Devamı gelecek sayıda

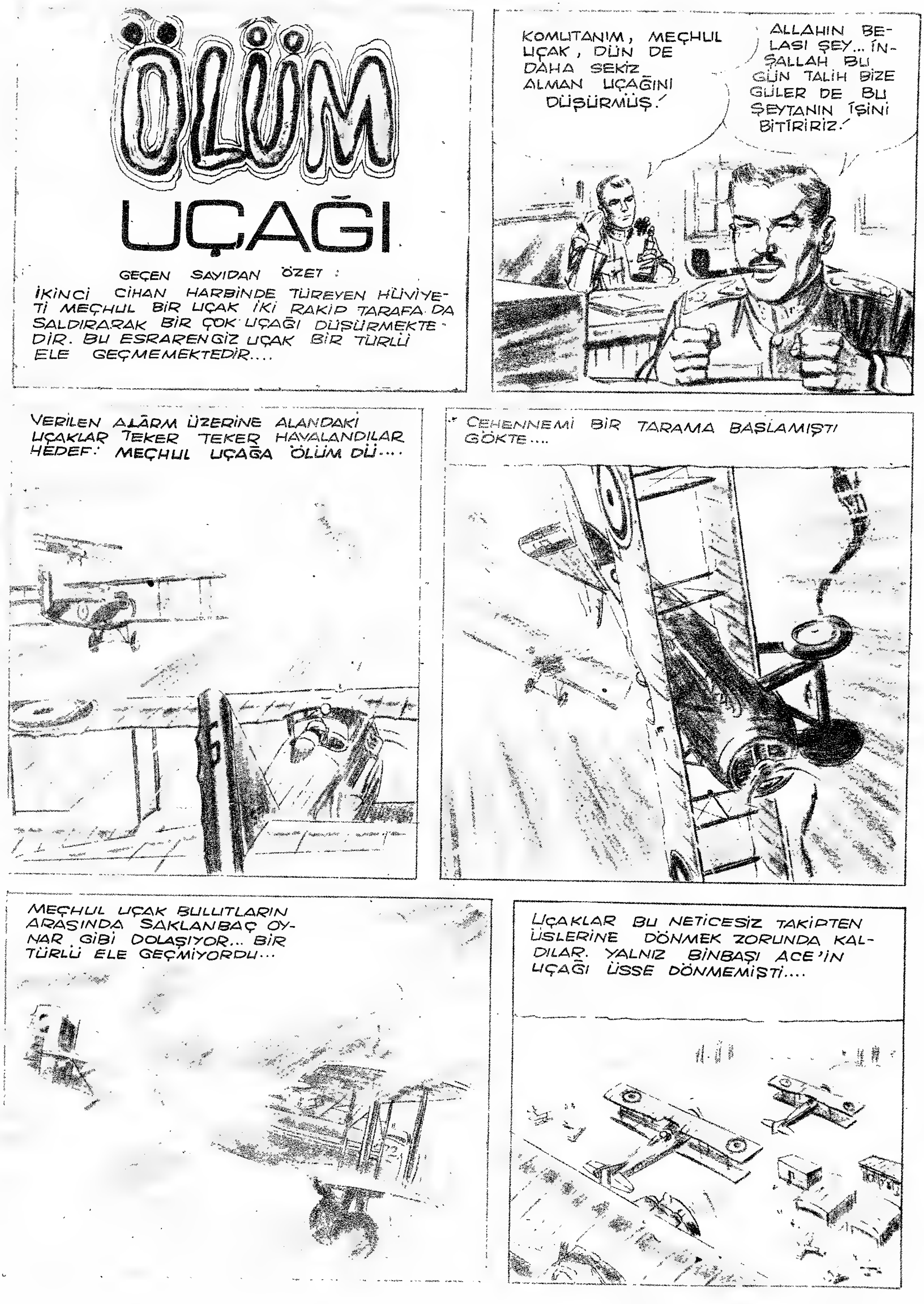
ÖLÜM
UÇAĞI
GEÇEN SAYIDAN ÖZET :
İKİNCİ CİHAN HARBİNDE TÜREYEN HÜVİYETİ MEÇHUL BİR UÇAK İKİ RAKİP TARAFA DA SALDIRARAK BİR ÇOK UÇAĞI DÜŞÜRMEKTEDİR. BU ESRARENGİZ UÇAK BİR TÜRLÜ ELE GEÇMEMEKTEDİR....
KOMUTANIM, MEÇHUL UÇAK, DÜN DE DAHA SEKİZ ALMAN UÇAĞINI DÜŞÜRMÜŞ!
ALLAHIN BELASI ŞEY... İNŞALLAH BU GÜN TALİH BİZE GÜLER DE BU ŞEYTANIN İŞİNİ BİTİRİRİZ!
VERİLEN ALÂRM ÜZERİNE ALANDAKİ UÇAKLAR TEKER TEKER HAVALANDILAR HEDEF: MEÇHUL UÇAĞA ÖLÜM DU....
CEHENNEMİ BİR TARAMA BAŞLAMIŞTI GÖKTE....
MEÇHUL UÇAK BULUTLARIN ARASINDA SAKLANBAÇ OYNAR GİBİ DOLAŞIYOR... BİR TÜRLÜ ELE GEÇMİYORDU...
UÇAKLAR BU NETİCESİZ TAKİPTEN ÜSLERİNE DÖNMEK ZORUNDA KALDILAR. YALNIZ BİNBAŞI ACE'İN UÇAĞI ÜSSE DÖNMEMİŞTİ....

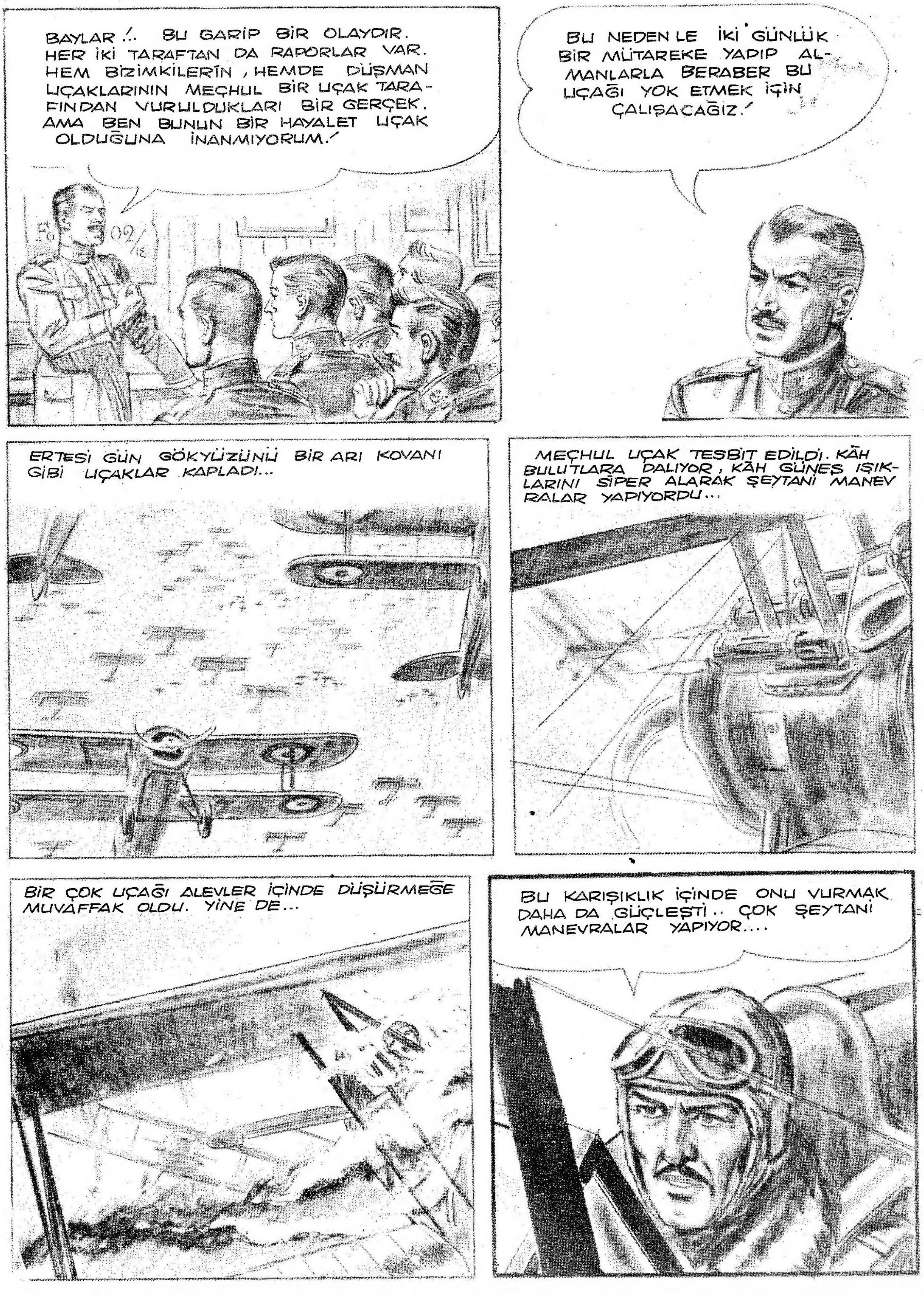
BAYLAR !.. BU GARİP BİR OLAYDIR. HER İKİ TARAFTAN DA RAPORLAR VAR. HEM BİZİMKİLERİN , HEMDE DÜŞMAN UÇAKLARININ MEÇHUL BİR UÇAK TARA-FINDAN VURULDUKLARI BİR GERÇEK. AMA BEN BUNUN BİR HAYALET UÇAK OLDUĞUNA İNANMIYORUM.!
BU NEDENLE İKİ GÜNLÜK BİR MÜTAREKE YAPIP AL-MANLARLA BERABER BU UÇAĞI YOK ETMEK İÇİN ÇALIŞACAĞIZ.!
ERTESİ GÜN GÖKYÜZÜNÜ BİR ARI KOVANI GİBİ UÇAKLAR KAPLADI...
MEÇHUL UÇAK TESBİT EDİLDİ. KÂH BULUTLARA DALIYOR , KÂH GÜNEŞ IŞIK-LARINI SİPER ALARAK ŞEYTANİ MANEV RALAR YAPIYORDU...
BİR ÇOK UÇAĞI ALEVLER İÇİNDE DÜŞÜRMEĞE MUVAFFAK OLDU. YİNE DE...
BU KARIŞIKLIK İÇİNDE ONU VURMAK DAHA DA GÜÇLEŞTİ.. ÇOK ŞEYTANİ MANEVRALAR YAPIYOR....

AHHH! VURULDUM! FAKAT MUTLAKA BİR ŞEYLER YAP-MALIYIM. ONU GÖRMELİYİM YAKINDAN!
GÖRDÜM!..GÖR-DÜM... ONU....
ALLAHIM!... FAKAT BENİM YÜ-ZÜMDÜ ŞİMDİ AN-LIYORUM.
DEMEK BENİM SONUM BU...
YE BU HAYALET PİLOTTA BİR BAŞKASI YERİMİ ALANA KADAR....
... BEN OLACAĞIM!
BU HAYALET UÇAĞIN İLK PİLOT KİMDİ ACA-BA ?.. BELKİ DE BU UÇAK HALÂ GÖKLERDEDİR ŞİMDİ... SEVGİLİ OKUYUCULARIMIZ!

MODERN ERKEĞİN DERGİSİ

salıncak

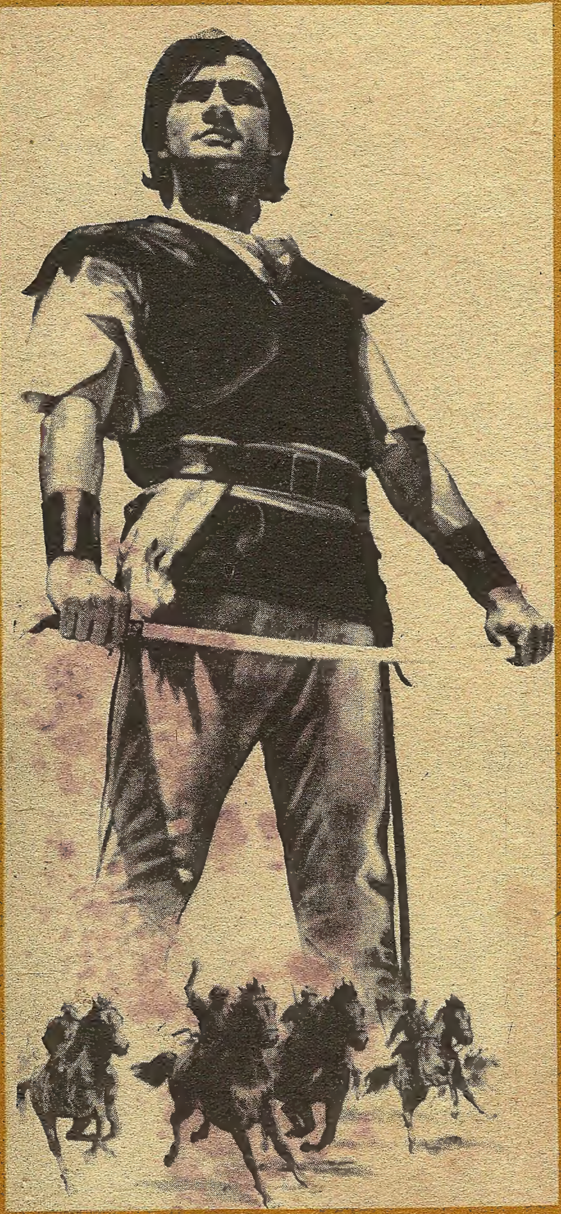

ŞİMDİ

DAHA FAZLA SAYFA
DAHA BOL RESİM
VE
DAHA ZENGİN BİR DERGİ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ
KAHRAMANLIK DERGİSİ'

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına A.Galip Yavaşça. Yönetim yeri: Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve Düzenlendiği yer: Yavaşça Yayınları Baskı: Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası